

POEZIE: Unu, unu jumătate, doi

Scris de Antonia Zavalic

Luni, 29 August 2011 10:57 - Ultima actualizare Luni, 29 August 2011 11:17

Nu mă bat în piept că s-ar putea să nu sune. Absența oricărui ritm ar putea fi indiciul unui plin
În care nu mai încap nici măcar o moleculă de aer.
Golul sună, de vreme ce întotdeauna mai încap,
Indiciul unui spațiu care se vrea umplut.

Oamenii plini cu oamenii goli se adună,
devin pe jumătate plini, iar când se despart
își ia fiecare goliciunea înapoi, așa e înțelegerea.
Primii un pic mai goli, restul un pic mai plini, dar nimeni întreg.
Unele jumătăți își dau mâinile în speranța că nu vor rămâne ele însele.
Alte jumătăți și le ascund.

Puțini dintre cei întregi nicidecum vor să riște, de aceea își apleacă capul pentru a-și învinge
ispita de aș-i pierde o jumătate.

Și nu sunt deloc egoiști pentru că atunci când își ridică capul,
ei doar își caută întregul.